

Ursäkta Månen

Av Stig-Arne Sköldberg

Ursäkta Månen, men såg du oss i går natt
på din vandring över himlapällen
Såg du att jag och min käresta satt
och höll om varann där borta på hällen
Såg du hur jag en avskedskyss fick
Såg du hur hon reste sig och gick
bort i den mörka kvällen

Jag ropade högt ”kom tillbaka igen”
för jag saknade henne redan
”Kom tillbaka, jag vill vara din vän”
men jag har inte sett henne sedan.
Skogen var mörk och allt var så tyst
Jag hade uppskattat om du hade lyst
men månfasen var ju i nedan

Nåväl, tänkte jag, vad jag gjort det är gjort
strunt i hennes adliga rötter
Egentligen gick ju allting som smort
Jag får hoppas hon inte så stött är
Hon var vacker, javisst, men jag stod inte ut
Det fanns inget val, så jag gjorde slut
för hon hade så iskalla fötter